Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22626/2024
19.08.2026. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Оливер Ињац, адвокат из ..., против противника предлагача ЈП „Путеви Србије“ Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 2086/24 од 15.07.2024. године, у седници одржаној 19.08.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж 2086/24 од 15.07.2024. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев предлагача за накнаду трошкова ревизијског поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Нишу Гж 2086/24 од 15.07.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба противника предлагача и потврђено решење Основног суда у Нишу Р1 бр.426/23 од 14.03.2024. године, у ставовима првом и другом изреке, којима је одређена новчана накнада предлагачу за извршену потпуну експропријацију у корист Републике Србије, а за потребе противника предлагача и то кп. бр. .., површине 780 м2, КО ..., која је експроприсана правном претходнику предлагача, сада пок. ББ, бив. из ..., у износу од 5.495.724,00 динара и обавезан противник предлагача да предлагачу на име новчане накнаде за експропријацију извршену на напред наведеној парцели исплати 5.495.724,00 динара, са законском затезном каматом од 14.03.2024. године, као дана доношења решења до исплате. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка, садржано у ставу трећем изреке првостепеног решења, тако што је обавезан противник предлагача да предлагачу на име накнаде трошкова поступка исплати 337.375,00 динара, са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба поступка и погрешне примене материјалног права.

Предлагач је поднео одговор на ревизију.

Испитујући побијано решењем у смислу члана 408. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011….10/2023, у даљем тексту: ЗПП) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је оценио да ревизија противника предлагача није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом нису учињене ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. ст. 1. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити. Наводе у ревизији којима се указује да је у поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, Врховни суд није ценио, јер се ревизија из овог разлога не може изјавити у смислу члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажним решењем Општинског секретаријата за финансије Општине Ниш од 28.12.1988. године, усвојен је предлог Републичке самоуправне интересне заједнице за путеве СР Србије да се у њену корист, ради изградње ауто-пута Београд – Ниш - Скопље, деоница Трупале - Кочане, експроприше између осталих и кп бр. .. КО ..., у површини од 6166 м2, која је била у сувласништву већег броја лица, између осталих и правног претходника предлагача - сада пок. ББ. Решењем Секретаријата за финансије Општине Ниш од 17.04.1989. године допуњено је решење од 28.12.1988. године и утврђен удео правног претходника предлагача на кп бр. .. КО ... 780 м2. Решењем СКН Ниш од 08.07.2017. године утврђено је да је кп бр. .. КО ... која је била предмт експропријације ушла у састав новоформиране парцеле кп бр. .. КО .... Према Записнику Пореске управе о процени тржишне вредности непокретности без изласка на терен од 12.04.2022. године предметна катастарска парцела представља грађевинско земљиште, чија је вредност 4.804,00 динара/м2. Оценом налаза и мишљења вештака грађевинске струке од 14.06.2022. године, датог у складу са површином парцеле, класом земљишта, начином коришћења, локацијом и положајем парцеле, утврђено је да је тржишна вредност парцеле 60 евра/м2, односно 5.495.724,00 динара. Противник предлагача није истакао примедбе на налаз и мишљење вештака.

На овако утврђено чињенично стање, правилно су нижестепени судови применили материјално право из одредби Закона о експропријацији и оценили да је основан предлог за одређивање новчане накнаде за експроприсану непокретност у износу утврђеном из налаза и мишљења вештака грађевинске струке, са законском затезном каматом од доношења решења до исплате.

Неосновано се наводима ревизије противника предлагача осправа правилна примена материјалог права.

Накнада коју је проценила Пореска управа представља најнижи износ накнаде за експроприсану непокретност, коју може одредити суд, а у ванпарничном поступку одређивања ове накнаде, суд може, поред процене коју је дала Пореска управа, извести

и друге доказе које учесници предложе уколико оцени да су од значаја за одређивање висине накнаде. Тако је висина накнаде правилно одређена применом критеријума који су вештачењем узети у обзир при утврђењу тржишне вредности конкретне непокретности и у складу са стварним статусом земљишта као грађевинског земљишта одузетог у јавном интересу ради изградње ауто-пута иако се земљиште у моменту експорпријације у јавним књигама водило и користило као пољопривредно. Стога је, супротно наводима ревизије противника предлагача да је вредност накнаде требало да буде одређена евентуално вештачењем преко вештака пољопривредне струке, правилно висина накнаде одређена оценом налаза вештака грађевинске струке. Ово тим пре што противник предлагача током поступка није истакао примедбе на налаз и мишљење вештака грађевинске струке.

Нису основани ни наводи противника предлагача да не постоји његова обавеза за исплату тражене накнаде, јер правноснажним решењем о експропријацији он није означен као корисник ескпропријације, већ Републичка самоуправна интересна заједница за путеве СР Србије.

У време доношења решења о експропријацији 1988. године корисник ескпропријације предметног земљишта је била Републичка самоуправна интересна заједница за путеве СР Србије. Транзиција са система СИЗ-ова (Самоуправних интересних заједница) на државне дирекције извршена је доношењем Закона о путевима („Службени гласник РС", бр. 46/91), којим је укинут дотадашњи самоуправни модел управљања инфраструктуром (Републички СИЗ за путеве) и чланом 45.став 1. закона прописано да се за обављање стручних послова који се односе на изградњу и реконструкцију, одржавање, заштиту, коришћење, развој и управљање магистралним и регионалним путевима, као послова од значаја за остваривање права и дужности Републике образује Дирекција за путеве, као посебна организација.

Законом о изменама и допунама Закона о путевима („Службени гласник РС“, бр. 42/98) у члану 45. Закона о путевима („Службени гласник РС", бр. 46/91) термин „Дирекција за путеве“ замењен је речима "Републичка дирекција за путеве" и чланом 12. прописано да Републичка дирекција за путеве наставља са радом и преузима права и обавезе, средства, запослене, документацију и предмете у вршењу јавних овлашћења.

Чланом 8. став 1. Закона о јавним путевима („Службени гласник РС“, бр. 101/2005, 123/2007, 101/2011, 93/2012, 104/2013) прописано је да делатност управљања државним путевима обавља јавно предузеће које оснива Влада (у даљем тексту: Јавно предузеће), па је Влада Републике Србије донела Одлуку о оснивању Јавног предузећа за управљање државним путевима **(„**Службени гласник Републике Србије“, број 115/2005**)** регистровано под именом Јавно предузеће „Путеви Србије“.

Следом наведеног, супротно наводима ревизије протвника предлагача, правни следбеник некадашње Републичке самоуправне интересне заједнице за путеве СР Србије у обављању стручних и оператвиних послова управљања државним путевима била је најпре Дирекција за путеве, потом Републичка дирекција за путеве, а коначно противник предлагача ЈП „Путеви Србије“, из чега произлази његова обавеза на исплату тражене накнаде.

Осталим наводима ревизије противник предлагача понавља наводе истакнуте у жалби против првостепеног решења. Другостепени суд је у образложењу побијаног

решења оценио све жалбене наводе противника предлагача који су били од значаја за правилну одлуку о изјављеној жалби и за своју одлуку је дао довољне и јасне разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд, па је применом члана 414. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Предлагачу не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није била потребна радња за одлучивање у ревизијском поступку, па је применом члана 165. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић